

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2999

Vragen van het lid **Karabulut** (SP) aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *gezinnen in de bijstand met thuiswonende kinderen met studiefinanciering*. (Ingezonden 29 mei 2009)

1

Is het waar dat sommige gemeenten een gedeelte van de studiefinanciering van het inwonende kind korten op de bijstandsuitkering van de ouders? Zo ja, wat is hierover uw oordeel? Zo nee, kunt u dit toelichten?

2

In welke gevallen worden bijstandhouders (gehuwden of samenwonenden tussen 21 en 65 jaar) wel of niet gekort op de uitkering vanwege inkomsten uit studiefinanciering van het thuiswonende studerende kind dat ouder is dan 18 jaar?

3

Hoeveel mag een thuiswonend kind van bijstandhouders (gehuwden of samenwonenden tussen 21 en 65 jaar) maximaal bijverdienen of als inkomen genereren, zonder dat de ouders worden gekort op de bijstandsuitkering? Kunt u dit toelichten?

4

Bent u van mening dat er niet over schaalvoordelen ten aanzien van

huisvesting of huishouding kan worden gesproken wanneer het thuiswonende kind van bijstandhouders (gehuwden of samenwonenden tussen 21 en 65 jaar) alleen een uitkering/inkomsten heeft uit de Wet Studiefinanciering (WSF)? Zo ja, kunt u dit toelichten? Zo nee, waarom niet?

5

Bent u bereid in de Wet Werk en Bijstand op te nemen dat de ouders en het inwonende kind, dat alleen een thuiswonende beurs ontvangt in het kader van WSF, geen woningdelers meer zijn? Zo ja, op welke termijn denkt u dit te kunnen invoeren? Zo nee, waarom niet?

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Klijnsma** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 19 juni 2009)

1 en 2

De Wet werk en bijstand (WWB) staat niet toe dat inkomen van inwonende meerderjarige kinderen wordt gekort op de uitkering van de ouder(s). De ontvangen studiefinanciering van inwonende meerderjarige kinderen mag op grond van de WWB dan ook niet in mindering worden gebracht op de uitkering van de ouder(s) en heeft dus geen invloed op het recht op die uitkering.

In de WWB is de mogelijkheid opgenomen om rekening te houden

met lagere bestaanskosten ondermeer als gehuwden of samenwonenden deze kosten wel kunnen delen met een ander («schaalvoordelen»). Het college van burgemeester en wethouders (verder: het college) heeft in die gevallen de bevoegdheid de uitkering op een lager niveau vast te stellen. Als het inwonend meerderjarig kind echter alleen studiefinanciering ontvangt op grond van de Wet studiefinanciering (of een daarmee qua hoogte vergelijkbaar netto inkomen) heeft de Centrale Raad van Beroep bepaald dat het college in dat geval dient af te zien van een verlaging van de gehuwdennorm bij ouders¹. Uit het «Onderzoek compensatie inkomensdaling voormalige alleenstaande ouders in de WWB»² blijkt dat 86% van de gemeenten de norm alleenstaande (ouder) verhoogt met de maximale toeslag van 20% van het netto wettelijk minimumloon indien het inwonend meerderjarig kind enkel een inkomen uit studiefinanciering ontvangt. Alle gemeenten die in die gevallen de norm van de alleenstaande (ouder) verhogen met de maximale toeslag, passen geen verlaging toe van de norm bij gehuwden waarvan beide echtgenoten jonger zijn dan 65 jaar. De resultaten van dit onderzoek hebben mij aanleiding gegeven een wetswijziging voor te bereiden betreffende een inkadering van het gemeentelijke toeslagenbeleid³.

3

Als gezegd staat de WWB niet toe dat het inkomen van inwonende meerderjarige kinderen wordt gekort op de uitkering van de ouder(s). Artikel 30, eerste lid, WWB bepaalt dat de gemeenteraad in een verordening moet vaststellen voor welke categorieën de (basis)bijstandsnorm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria de hoogte van de verhoging of verlaging wordt bepaald. Hierbij speelt de vraag of de belanghebbende al dan niet de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan kan delen met een ander, een belangrijke rol. De woonsituatie van de belanghebbenden is daarbij van doorslaggevende betekenis. Het college heeft – binnen de wettelijke kaders zoals vastgelegd in artikel 30 WWB – een discretionaire bevoegdheid bij de invulling van deze gemeentelijke verordening. Hieronder valt ook het hanteren van inkomensgrenzen van inwonende meerderjarige kinderen.

4 en 5

In mijn brief van 13 maart 2009⁴ heb ik uw Kamer gemeld, dat ik voornemens ben voornoemde jurisprudentie te codificeren in de WWB. Deze voorgenomen codificatie voorziet erin dat het college gehouden is de maximale toeslag van 20% van het netto wettelijk minimumloon te verstrekken aan een alleenstaande (ouder), dan wel af te zien van een verlaging van de gehuwdennorm bij ouders, indien er een niet ten laste komend kind vanaf 18 jaar inwoont dat alleen een inkomen uit studiefinanciering (of een daarmee qua hoogte vergelijkbaar netto inkomen) ontvangt. Zoals ik in de antwoorden in het verslag van een schriftelijk overleg van de vaste commissie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heb aangegeven, verwacht ik het wetsvoorstel dienaangaande in de tweede helft van dit jaar aan uw Kamer te kunnen aanbieden⁵.

¹ CRvB 17-04-2007, nr. 06/965 WWB. Bij alleenstaanden of alleenstaande ouders dient het college in die gevallen de maximale toeslag van 20% van het netto wettelijk minimumloon te verstrekken.

² Inspectie Werk en Inkomen, «Onderzoek compensatie inkomensdaling voormalige alleenstaande ouders in de WWB», V09/01, januari 2009, p. 10 en 11.

³ Kamerstukken II 2008/09, 30 545, nr. 71.

⁴ Zie voetnoot 3.

⁵ Kamerstukken II 2008/09, 30 545, nr. 74.